

Регулаторно тело за електронске комуникације и поштанске услуге
Палмотићева 2,
11000 Београд
н/р г-ђа Милка Матић

Поштовани,
користим прилику да изразим своје

МИШЉЕЊЕ

поводом расписаних јавних консултација о нацрту Правилника о начину коришћења радио-станица од стране радио-аматера. Након читања и детаљног анализирања текста нацрта Правилника о начину коришћења радио-станица од стране радио-аматера, дајем своје коментаре на нацрт, по члановима нацрта:

Члан 2. подставка 2.

У предлогу правилника, овде је наведено:

аматерска радио-комуникација у ванредним ситуацијама је аматерска радио-комуникација, која се на позив органа одбране и безбедности и хитне службе може користити у случајевима реаговања на последице или смањење ризика од катастрофа, за заштиту или спасавање људи, материјалних, културних и других добара;

Обзиром да се аматерска радио-комуникација у ванредним ситуацијама користи искључиво током ванредних ситуација, предлажем да се ова подставка измени на следећи начин:

аматерска радио-комуникација у ванредним ситуацијама је аматерска радио-комуникација, која се на позив органа одбране и безбедности или хитне службе користи у случајевима реаговања на последице или смањење ризика од катастрофа, у циљу заштите или спасавања људи, животиња, материјалних, културних и других добара;

Члан 2. Подставка 6.

У предлогу правилника, овде је наведено:

аматерска репетиторска радио-станица је аматерска станица за примарно и локално покривање, којом се аутоматски примају и предају сигнали других аматерских радио-станица;

Обзиром да аматерске репетиторске станице не могу у исто време бити намењене и за примарно и за локално покривање, предлажем да се ова подставка измени и гласи:

аматерска репетиторска радио-станица је аматерска станица за примарно или локално покривање, којом се аутоматски примају и предају сигнали других аматерских радио-станица;

Члан 2. Подставка 11.

У предлогу Правилника, овде је наведено:

аматерска служба је радио-служба у сврху личног усавршавања, међусобних комуникација и техничких испитивања које обављају радио-аматери, односно овлашћене особе које се занимају за радио-технику искључиво из личних циљева и без материјалне користи;

Обзиром да је предлогом Правилника изостављена дефиниција техничких испитивања поменутих у овој подставци, као и да је то једна од суштина бављења радио-аматеризмом, предлагем да се у Члану 2. Предлога Правилника дода нова дефиниција која гласи:

Техничко испитивање је коришћење аматерске радио-станице за истраживање рефлексија од објеката у свемиру, простирања радио-таласа у нерегуларним условима и специјалних техника преноса информација радио-таласима;

Члан 2. Подставка 13.

У предлогу Правилника, овде је наведено:

дигиталне комуникације су радио-комуникације са дигиталним врстама емисија (радио-комуникације за пренос података);

Обзиром да дигиталне врсте емисија нису намењене искључиво за пренос података, већ и да је све учесталији пренос гласа (чланом 8. предлога Правилника је, између осталог, предвиђена употреба дигиталних аматерских репетиторских станица које користе DMR, C4FM, D-Star и др.), предлагем да се ова подставка измени и гласи:

дигиталне комуникације су радио-комуникације са дигиталним врстама емисија (радио-комуникације за пренос гласа и података);

Члан 2. подставка 20.

У предлогу Правилника, овде је наведено:

организације радио-аматера су савез радио-аматера, радиоаматерски клуб или друго удружење радио-аматера, који су у складу са законом регистровани на територији Републике Србије;

Обзиром да су сви радио-аматерски клубови удружења грађана основана у складу са законима Републике Србије, овде је сувишна напомена „или друго удружење“, обзиром да друга удружења не постоје. Даље, ово отвара пут да се удружења грађана чији примарни циљ није бављење радио-аматерским активностима, чији статuti не садрже у циљевима организације бављење радио-аматеризмом а који у свом чланству можда имају лиценциране радио-аматере сматрају организацијом радио-аматера, што она нису у смислу овог Правилника.

Предлажем да се ова подставка измени и гласи:

организације радио-аматера су савез радио-аматера или радио-аматерски клуб, који су у складу са законом регистровани на територији Републике Србије;

Члан 2. подставка 22.

У предлогу Правилника, овде је наведено:

савез радио-аматера је Савез радио-аматера Србије, који заступа заједничке интересе радио-аматера Републике Србије у земљи и у иностранству и члан је међународне радиоаматерске организације (IARU – International Amateur Radio Union) и савези радио-аматера аутономних покрајина;

Обзиром да је по Уставу Републике Србије и Закону о удружењима, удруживање у удружења и савезе слободно, оваква формулација подставке упућује да се не могу формирати савези радио-клубова на градском нивоу што може помоћи опстанак радио-клубова сарадњом таквих савеза са органима града на чијој територији су основани. Градски органи власти се често не баве локалним проблемима већ се то преноси на ниво градских општина, које немају услова или правни оквир да помогну локалне радио-аматерске организације. Стога, постојање градских савеза радио-аматера (попут нпр. спортских савеза, Планинарски савез Београда, Фудбалски савез Београда, Кошаркашки савез Београда, Фудбалски савез Ниша, Спортски савез Ниша, Фудбалски савез Града Новог Сада и многи други) може подићи видљивост радио-аматера и допринети релевантности тих радио-аматерских организација.

Даље, Савез радио-аматера Србије је по овом члану обавезан да буде члан међународне радиоаматерске организације (ИАРУ) из које он може евентуално иступити. Ово чланство није од важности у смислу ове подставке.

Предлажемо да се ова подставка измени и гласи:

савез радио-аматера је Савез радио-аматера Србије, савези радио-аматера аутономних покрајина Републике Србије и савези радио-аматера на градском нивоу; савез чини минимално три радио-клуба основана у складу са законима Републике Србије. Савези заступају заједничке интересе радио-аматера и радио-клубова чланова савеза у земљи а у иностранству то чини Савез радио-аматера Србије.

Члан 2.

У предлогу Правилника у члану број 2. су дате дефиниције од важности за исти. Међутим, дефиниције су нумерисане и нису поређане логичним следом. Тако, локално покривање аматерских репетиторски радио-станица је дефинисано под редним бројем 16., док је примарно покривање дефинисано под редним бројем 26. Верујем да је ово прост превид и предлажем да се дефиниције пресложе на логичан начин.

Члан 6. Став 1. Ставка 1. Подставка (1)

У предлогу Правилника, овде је наведено:

Аматерске радио-станице, у смислу овог правилника, су аматерске радио-станице, и то личне аматерске радио-станице, које постављају и користе радио-аматери А, В и С класе;

Овиме се мења досадашња номенклатура класа радио-аматера из класа означаваних бројевима у класе означаване словима. Међутим, обзиром да се овим предлогом Правилника суштински ништа не мења осим нормализације редоследа класа и да се измена своди на просто преименовање класа, не видим потребу за оваквом изменом. Додатно, у члану 44. прелазних и завршних одредби предлога Правилника се наводи да:

Радио-аматери који су, до ступања на снагу овог правилника, имали класе 1, 2 и 3, према овом правилнику распоређују се на следећи начин:

- 1) класа 1 се преводи у класу А,*
- 2) класа 2 се преводи у класу С,*
- 3) класа 3 се преводи у класу В.*

Радиоаматерске лиценце и појединачне дозволе издате пре ступања на снагу овог правилника ће важити до истека рока на који су издате.

Обзиром да је чланом 7. предлога Правилника такође предвиђено да две класе (предвиђене нове А и Б класе оператора) добију могућност рада на додатним опсезима, није јасно да ли ће радио-аматери који тренутно поседују лиценцу 1. или 3. класе имати право рада на тим опсезима, обзиром да они још увек не поседују лиценце класе А или Б, респективно, а до тренутка док њихове лиценце не буду истекле и потом обновљене. То може изазвати трошкове и губитак времена за издавање нових лиценци само да би се радио-аматерима који поседују важеће лиценце издале нове како би стекли привилегије које им припадају након доношења новог Правилника.

Додатно, приметно је да се за обуку и полагања за 2. класу пријављују углавном лица која само желе да имају лиценцу и дозволу за коришћење аматерских-радио станица како би исте користили у лову, риболову или сличним активностима а да их аматерска радио служба не занима. У складу са ранијим тенденцијама да се полагања за садашњу 2. АРО класу укину (што је било предложено и од стране Регулатора по предлогу правилника који је био на претходној јавној расправи у јуну 2018. године) и актуелним трендовима, предлажем да се из предлога Правилника избаци предложена Ц класа или садашња важећа 2. класа. Као предавач на многобројним обукама радио-аматера за полагање стручних испита за радио-аматерске класе и члан многобројних испитних комисија испред Савеза радио-аматера Србије, у Радио-клубу „Нови Београд“ у протеклих 10 година и сада већ неколико стотина кандидата на обукама и испитима сам имао прилике само једном да имам кандидата који је полагао за 2. класу. Програм полагања 3. класе је тек незнатно тежи од програма полагања за 2. класу, радио-клубови охрабрују кандидате да полажу испит за 3. класу, те мислим да те чињенице оправдавају укидање могућности полагања за 2. класу аматерских оператора у будућности.

Предлажем да се номенклатура класа задржи у постојећим оквирима и да се из предлога правилника убудуће уклони 2. класа (предложена Ц класа), те да буде предвиђено само обнављање лиценци 2. класе обзиром на стечено право тих радио-аматера. Такође, у свим члановима предлога Правилника направити потребне корекције назива класа. У случају да Регулатор ипак одлучи да задржи номенклатуру предвиђену овим предлогом Правилника, потребно је нагласити да се постојеће класе лиценци изједначавају са класама у које се преводе даном ступања на снагу Правилника.

Члан 7. Став 1.

У овом члану предлога Правилника, дате су максималне снаге предајника по фреквентним опсезима а у складу са класом радио-аматера. Тако наводећи, предлог Правилника практично дозвољава максималну наведену снагу предаје на целом опсегу. Међутим, на појединим фреквентним опсезима максимална снага предајника досадашњим правилником и препорукама IARU је варирала на одређеним деловима опсега (нпр. на предајним радио-фреквенцијама аматерских репетиторских станица или радио-фарова није уопште дозвољено емитовање или је било ограничено на 30W на пријемним радио-фреквенцијама аматерских репетиторских станица). Стога, сматрам да овакво решење није одговарајуће – или би се морале снаге наводити по подопсезима као што је било решено у претходном Правилнику или би требало нагласити да је наведена снага максимална могућа снага предајника уопштено на опсегу а да савез радио-аматера (као предложени ускладитељ) може додатно ограничити снагу и на нивоу нижем од дате у табели у овом члану.

Даље, велики број колега радио-аматера и ја снажно подржавамо додатак опсега 135kHz, 472kHz, 5 MHz i 70 MHz садашњој 1. АРО класи као усклађивање са Планом намене фреквенција, као и додатак опсега 14 MHz садашњој 3. АРО класи. Мишљења смо да је то добро решење и да ће тиме велики број аматерских радио-оператора добити значајне нове могућности за рад.

Сагласни смо и са ограничењем снаге за две предложене класе (максималне дозвољене снаге за класу са најширим привилегијама – ЦЕПТ класу, као и 100 вати на HF опсезима за средњу класу). Мишљења смо да радио-аматери који имају лиценцу садашње 3. АРО класе (предложене будуће Б класе) не треба да имају већу максималну дозвољену снагу од предвиђене у предлогу Правилника, јер се махом ради о почетницима, да је то снага која је карактеристична за огромну већину модерних фабричких радио-аматерских уређаја, као и да би огроман број радио-аматера на релативно уским фреквентним опсезима који имају привилегије да раде великим снагама предајника изазвао много проблема у етру и да таква организација класа радио-аматера не би постојала нигде у свету.

Са друге стране, важећим правилником је дозвољено 75 вати снаге свим класама радио-аматера на опсезима 145800 – 146000 kHz i 435000 – 438000 kHz, намењеним аматерској сателитској служби, што у овом предлогу Правилника није случај. Предлажем да се ове вредности у предлогу Правилника измене и гласе 75 вати.

На опсезима 75.5-77.5 GHz, 78-84 GHz и 136-141 GHz у предлогу Правилника није наведена максимална дозвољена снага. Предлажем да се табела допуни и да снага на тим опсезима остане иста као у важећем Правилнику – 75 вати.

Додатно, табела 2 предлога Правилника садржи и колону „Основ коришћења“ која је преузета из Плана намене фреквенција, те самим тим непотребна у овом предлогу Правилника обзиром да у будућности може довести до неусклађености Правилника са Планом намене у случају да се промени основ коришћења, те предлажем да се та колона уклони из табеле.

Члан 7. Став 2.

У предлогу Правилника у члану 7., став 2., наводи се:

Савез радио-аматера Србије усклађује начин коришћења радиофреквенцијских подопсега у оквиру радиофреквенцијских опсега додељених на коришћење аматерској и аматерској сателитској служби према Плану намене, а на основу препорука Међународне радиоаматерске уније (IARU).

Обзиром да овим предлогом Правилника није прецизирано на који начин и у ком облику и каквим документом, као и да такав документ није презентован јавности ни у форми предлога, сматрам да може доћи до правног вакуума, тј. да овај предлог Правилника буде усвојен и да ступи на снагу а да рад аматерске радио-службе буде угрожен недостатком регулативе која дефинише подопсега и максималне снаге дозвољене на тим подопсезима.

Предлажем следеће опције:

- Да се подопсези дефинишу документом који би био у форми одлуке Регулатора, као што је случај у важећем Правилнику при чему би подопсези били усклађени са важећим ИАРУ препорукама за Регион 1; такво решење може бити и у виду прилога будућем Правилнику и који би се у будућности лакше усклађивао са променама ИАРУ препорука а на иницијативу савеза радио-аматера;
- Уколико претходна опција не буде прихваћена, да се овај члан допуни на следећи начин: „До доношења одлуке Савеза радио-аматера Србије о намени подопсега, дозвољеним врстама емисија и максималним дозвољеним снагама по подопсезима, на снази остаје члан 7. Правилника о начину коришћења аматерских радио станица, од 24. јуна 2011. године, објављеног у Службеном Гласнику РС, број 52/11.“. Такође, то навести и као изузетак у члану 46. предлога Правилника (прелазне и завршне одредбе).

Члан 8.

У Члану 8. предлога Правилника наведено је да аматерске репетиторске радио-станице могу да раде само на одређеним радиофреквенцијама унутар радиофреквенцијских подопсега и са размацама између канала датим у табели:

Назив аматерског радиофреквенцијског опсега	Радиофреквенцијски подопсег	
	Пријемне радио-фреквенције (MHz)	Предајне радио-фреквенције (MHz)
Аналогне репетиторске радио-станице		
144 MHz	145.000 – 145.1875	145.600 – 145.7875
	размак између канала је 12.5 kHz	
432 MHz	430.025 – 430.375	431.625 – 431.975
	438.650 – 439.4375	431.050 – 431.4875
	размак између канала је 12.5 kHz	
1.2 GHz	1291.000 – 1291.475	1297.000 – 1297.475
	размак између канала је 25 kHz	
Дигиталне репетиторске радио-станице за пренос говора		
432 MHz	430.600 – 430.9375	438.200 – 438.4875
размак између канала је 12.5 kHz		

Међутим, ова табела није у складу са IARU препорукама за Регион 1, садржи битне грешке и доноси значајне измене у односу на важећи Правилник. Наиме, на опсегу 432 MHz, поред грешака у границама опсега намењених пријемним и предајним радио-фреквенцијама аматерских репетиторских радио-станица, потпуно су изостављени неки опсеги предвиђени за рад аматерских репетиторских радио-станица, посебно опсега који је предвиђен важећим Правилником и чије би укидање изазвало огромне трошкове (материјалне, временске и људске) да се изврши промена фреквенција уређаја који су већ у употреби и имају важеће дозволе издате од стране Регулатора. Поред тога, погрешно су уписане неке пријемне и предајне фреквенције, тј. замењене су међусобно. Предлажем да се табела у предлогу Правилника коригује у складу са препорукама и уоченим грешкама и да гласи:

Назив аматерског радиофреквенцијског опсега	Радиофреквенцијски подопсег		
	Пријемне радио-фреквенције (MHz)	Предајне радио-фреквенције (MHz)	Помак (MHz)
Аналогне репетиторске радио-станице			
144 MHz	145.000 – 145.1875	145.600 – 145.7875	-0.600
	размак између канала је 12.5 kHz		
432 MHz	431.625 – 431.9875	430.025 – 430.3875	+1.600
	432.600 – 432.9875	434.600 – 434.9875	-2.000
	433.000 – 433.3875	434.600 – 434.9875	-1.600
	431.050 – 431.8375	438.650 – 439.4375	-7.600
размак између канала је 12.5 kHz			
1.2 GHz	1291.000 – 1291.475	1297.000 – 1297.475	-6.000
	размак између канала је 25 kHz		
Дигиталне репетиторске радио-станице за пренос говора			
432 MHz	430.600 – 430.9375	438.200 – 438.5375	-7.600
размак између канала је 12.5 kHz			

IARU препоруке битне по овом члану нацрта се могу наћи на следећим интернет адресама:
<https://www.iaru-r1.org/wp-content/uploads/2020/12/VHF-Bandplan.pdf>
<https://www.iaru-r1.org/wp-content/uploads/2021/03/UHF-Bandplan.pdf>

Члан 10.

У предлогу Правилника у члану број 10, наводи се:

Ефективна израчена снага за аматерске репетиторске станице не сме бити већа од:

- 1) 15 W - за аматерске аналогне репетиторске станице за примарно покривање;*
- 2) 1 W - за аматерске аналогне репетиторске станице за локално покривање;*
- 3) 15 W - за аматерске дигиталне репетиторске станице за пренос говора за примарно и за локално покривање.*

Обзиром на све већу популарност дигиталних аматерских репетиторских станица, сматрам да је дозвољена снага од 15 вати за локалне дигиталне аматерске репетиторске станице превелика и да ће то нужно довести до међусобних сметњи у раду. Додатно, толика ефективна израчена снага није потребна за локално покривање обзиром да се те станице обично налазе на некој локалној доминантној позицији, те сматрам да би и ту снагу требало ограничити као и снагу аматерских аналогних репетиторских станица за локално покривање на 1 ват. Предлажем да се формулација Члана 10. измени и гласи:

Ефективна израчена снага за аматерске репетиторске станице не сме бити већа од:

- 1) 15 W - за аматерске аналогне репетиторске станице за примарно покривање;*
- 2) 1 W - за аматерске аналогне репетиторске станице за локално покривање;*
- 3) 15 W - за аматерске дигиталне репетиторске станице за пренос говора за примарно покривање;*
- 4) 1 W - за аматерске дигиталне репетиторске станице за пренос говора за локално покривање.*

Члан 29., став 1., подставка 1)

Овде се наводи да у аматерским радио-комуникацијама није дозвољен било какав рад који није у складу са Законом, овим правилником и Планом намене, као ни:

- 1) коришћење радиофреквенцијских опсега намењених аматерској служби без поседовања радиоаматерске лиценце;*

Обзиром да се дуги низ година бавим обукама радио-аматера, један од великих проблема са којима се сусрећем је немогућност икаквог практичног дела обуке у смислу одржавања радио-веза од стране кандидата на обуци. Без лиценце је њима забрањено емитовање на радио-аматерским опсезима, па кандидати на обуци, чак и када положи испит, немају никаква практична знања. Сматрам да би изменом Правилника, дошло до стварања квалитетнијих кадрова и обученијих радио-аматера, те самим тим и мање нежељеног понашања и грешака приликом рада на опсезима. Оваква могућност већ постоји у другим државама и сматрам да је треба увести и код нас.

Предлажем да се ова подставка измени и гласи:

- 1) *коришћење радиофреквенцијских опсега намењених аматерској служби без поседовања радиоаматерске лиценце осим, изузетно, у случају обуке кандидата за полагање испита за стицање радио-аматерске лиценце и то искључиво користећи клупску радио-станицу и идентификујући се знаком идентификације клупске радио станице под надзором радио-аматера који минимум 5 година поседује лиценцу 1. класе (А класе).*

У случају да Регулатор сматра пригодним, сагласан сам и да се ова формулација премести и у оквиру неког боље одговарајућег члана или као засебан члан Правилника.

Члан 31.

У члану 31. предлога Правилника се дефинише стручни испит за радио-аматера. Обзиром да је временом приметно да велики број кандидата на испитима жели да одмах полаже испит за класу са најширим овлашћењима (1. класа) без икаквог претходног искуства у раду на опсезима и да то касније изазива велики број проблема у етру због лоших операторских пракси већине тих кандидата који добију веома широке привилегије за рад, предлажем да се у овом члану дода додатни став, који гласи:

Кандидат који полаже стручни испит за 1. класу, мора претходно имати положен стручни испит за 3. класу.

Алтернативно, уколико Регулатор одлучи да задржи у предлогу Правилника класе означене словима:

Кандидат који полаже стручни испит за А класу, мора претходно имати положен стручни испит за Б класу.

Члан 32., став 4.

У члану 32. предлога Правилника се наводи да документацију потребну за издавање радиоаматерске лиценце може да прикупља и организација радио-аматера у име својих чланова и да је доставља збирно Регулатору. Сматрам ово врло корисним јер у нашем радио-клубу та могућност значајно олакшава и убрзава почетак рада новим радио-аматерима након испита и смањује могућност грешака у захтевима.

Члан 32., став 8.

У члану 32., став 8 предлога Правилника се наводи:

Регулатор може одузети радиоаматерску лиценцу у случајевима када утврди да је ималац радиоаматерске лиценце користио аматерску радио-станицу супротно одредбама Закона и овог правилника.

Иако снажно подржавам овакав предлог, због све учесталијег кршења важећег Правилника од стране несавесних радио-аматера, сматрам да ова одредба може бити неуставна у оваквом облику. Предлажем да Регулатор изврши додатне провере са правном службом да ли је могуће да ико осим суда може донети одлуку о одузимању докумената који су издати неком лицу.

Предлажем да се случају да је оваква одредба проблематична, иста измени на следећи начин:

Регулатор може одузети радиоаматерску лиценцу у случајевима када на основу судске одлуке утврди да је ималац радиоаматерске лиценце користио аматерску радио-станицу супротно одредбама Закона и овог правилника. Лицу којем је лиценца на такав начин одузета, Регулатор више неће издати лиценцу било које класе.

Члан 32.

Израдом овог предлога Правилника је пропуштено да се дефинише обавеза вођења евиденције о издатим лиценцама. Тренутно је ситуација таква да не постоји јединствени списак издатих (важећих) лиценци који је јавно доступан. Обзиром да је Регулатор одговоран за издавање лиценци, предлажем да се дефинише обавеза вођења евиденције о издатим лиценцама који би (у складу са заштитом података о личности) био јавно доступан. Предлажем да се у члану 32. дода следећи став:

Евиденцију о издатим лиценцама води Регулатор, који је дужан да исту учини јавно доступном и редовно ажурира.

Члан 38.

У члану 38. предлога Правилника се наводи да документацију из става 1. тог члана, потребну за издавање појединачне дозволе, може да прикупља и организација радио-аматера и да је збирно доставља Регулатору. Као и у члану 32., сматрам ово врло корисним јер у нашем радио-клубу та могућност значајно олакшава и убрзава почетак рада новим радио-аматерима након испита и смањује могућност грешака у захтевима.

Слично члану 32., израдом овог предлога Правилника је пропуштено да се дефинише обавеза вођења евиденције о издатим појединачним дозволама. Тренутно је ситуација таква да не постоји јединствени списак издатих (важећих) појединачних дозвола који је јавно доступан, за разлику од осталих служби. Обзиром да је Регулатор одговоран за издавање појединачних дозвола, предлажем да се дефинише обавеза вођења евиденције о издатим појединачним дозволама који би (у складу са заштитом података о личности) био јавно доступан. Предлажем да се у члану 38. дода следећи став:

Евиденцију о издатим појединачним дозволама води Регулатор, који је дужан да исту учини јавно доступном и редовно ажурира.

Члан 40.

У предлогу Правилника у члану број 40, став 2, наводи се:

Организације радио-аматера могу Регулатору да пријаве коришћење радио-аматерских станица које је у супротности са одредбама Закона и овог правилника, у циљу заштите радио-фреквенцијских опсега који су додељени на коришћење радиоаматерској служби.

Обзиром да многи радио-аматери нису или не желе да буду чланови радио-аматерских организација као и да се овиме даје дискреционо право организацији да ли ће пријаву појединца радио-аматера проследити као пријаву Регулатору, да може доћи до застоја у комуникацији услед нечињења организације радио-аматера, предлажем да се Правилником дозволи да и појединци радио-аматери могу самостално да пријављују Регулатору употребу радио-аматерских станица које су у супротности са одредбама Закона и Правилника. Предлажем да се члан 40., став 2 измени на следећи начин:

Радио-аматери и организације радио-аматера могу Регулатору да пријаве коришћење радио-аматерских станица које је у супротности са одредбама Закона и овог правилника, у циљу заштите радио-фреквенцијских опсега који су додељени на коришћење радиоаматерској служби.

Члан 44.

У складу са предлогом везаним за члан 6, став 1., предлажем брисање овог члана. Уместо тога, предлажем да стоји следећа формулација:

Радиоаматерске лиценце и појединачне дозволе издате радио-аматерима 2. класе пре ступања на снагу овог правилника ће важити до истека рока на који су издате и могу се обнављати под истим условима као и лиценце класа 1. и 3. и појединачне дозволе издате радио-аматерима класа 1. и 3.

Хвала на прилици да искажемо своје мишљење и током доношења (за нас радио-аматере) јако важног документа. За крај, укратко о мени: радио-аматер сам 1. класе, позивни знак YU5U, радио-аматерска лиценца бр 34520-226/22, председник радио-секције YU1FJK Радио-клуба „Нови Београд“ (један од најстаријих и најбројнији радио-клуб регистрован у Републици Србији) и више од десет година активан предавач на обукама за стицање радио-аматерских лиценци са неколико стотина обучених лиценцираних радио-аматера свих класа.

У Београду,
26.06.2024. године

